

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

573. An provisus ab Ordinario, fundans se in alternativa, obligationem
habeat probandi inter cetera hanc veram & personalem residentiam
Episcopi tempore vacationis beneficii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

est, & verè personaliter residet, etiam cum animo redeundialiò, pro tunc gaudet alternativâ.

R. Respondeo quinto, debere esse hanc residetiam veram in ipsâ Diœcœsi formaliter, ita ut non sufficiat esse præsentem in loco vicinissimo, etiam ex legitima causa, & citò reversurum; cùm rò apud, quo utitur regula, non significet hic prope, sed in vel intra Diœcœsim. Castrop, loc. cit., n. 2, citans Barb. de pot. Ep. alleg. 53. n. 54. Quin & probabilius non sufficiet, Episcopum morari in loco exempto intra suam Diœcœsim contento; cùm locus talis exempli, et si materialiter & quod ad situm sit de Diœcœsi, formaliter tamen, hoc est, quod ad gubernationem & jurisdictionem sit extra Diœcœsim: residentia autem in Diœcœsi ea de causâ exigatur in alternativa, ut Episcopus tanquam Pastor oves proprias suis legibus & statutis regat, illisque affixat, quod in tali loco non potest; et si forte in aliquibus casibus de raro contingentibus, ibidem posset exercere jurisdictionem, dum interim leges frequenter contingentia, & modum ordinarium provident respiquant. Garc. n. 704. Castrop. loc. cit., n. 10, contra Corrad. in pr. benef. l. 3. c. 6. num. 17. item contra Gonz. gl. 43. q. 7. n. 180. apud Garc. quamvis uterque admittat, procedere sententiam Gonz. seu posse Episcopum frui alternativâ, si Episcopo ad exercendam suam jurisdictionem in tali aliquo casu extraordinario existente in tali loco exempto, vacaret beneficium in ejus Diœcœsi; è contra sufficere, etiam dum Episcopus residet in loco sua Diœcœsis, seu sua jurisdictioni contentiose subiecto, contento tamen intra aliam Diœcœsim, censet Castrop. loc. cit. n. 11. citans Garciam; cùd quod talis residendo in loco, in quo jurisdictionem ordinariam exercere potest, verè residet in sua Diœcœsi, quod ipsum, & non plus requiritur ad fruendum alternativâ, esto, quod de ceterò residendo in tali loco remoto, adeoque incommodo, unde reliqua gubernetur Diœcœsis, non satisfaceret obligationi residentiatione officii pastoralis impositâ, de qua Trid. Jeff. 23. c. 1.

Questio 573. An provisus ab Ordinario, fundans se in alternativa, obligationem habeat probandi inter cetera hanc veram & personalem residentiam Episcopi tempore vacationis beneficii?

R. Respondeo affirmative. Garc. n. 502. & seq. testans sic sè à Rotâ refolutum. Gonz. gl. 43. n. 92. Castrop. loc. cit. n. 12. Card. de Luca. de benef. d. 93. n. 19, nam licet ex eo, quod Episcopus in sua Diœcœsi teneatur existere ratione muneric sui, & nemo presumendus sit à sua obligatione deficere, sed potius ei satisfacere, presumi debeat Episcopum in Diœcœsi sua residere; quia ibi qui quis presumit ut servare, ubi residentia obligationem habet, ut Menoch. de presumpt. lib. 6. presumpt. 16. n. 4. Mase. de prob. concl. s. n. 5. Tiraq. in l. canubial. gl. 8. n. 3. quia tamen jus non presumit, absolute Episcopum semper & quolibet momento temporis verè & personaliter residere; cum potius supponat plures causas urgentes & excusantes à residencia; quin & per menses aliquor concedat abesse, communisque talis residentia non sufficiat ad usum alternativa, sed requiratur vera & actualis eo tempore, quo vacavit beneficium, meritò hæc residentia necessariò probanda est. Castrop. ibid. Dat etiam hanc rationem positivam Card. de Luca loc. cit. dicens: onus probandi negativam residentia non incumbere provi-

so Apostolico; sed onus probandi affirmativam in cumbere proviso ab Ordinario, etiam mensis, qui alias esset Apostolicus, & per alternativam factus est Ordinarius, cùd quod provisus Apostolicus ratione vacationis in mense regulariter Apostolico habeat intentionem fundatam in regulâ, quam allegare sufficit; provisus autem ab Ordinario institutum limitationi, quæ in dubio non praesumitur, sed est probanda, & quoties limitatio resultat ex aliqua qualitate seu conditione, ista etiam qualitas probanda sit; adeoque, cùm non solum alternativa acceptata faciat, ut mensis Apostolicus efficiatur ordinarius, sed requiratur insuper qualitas seu conditione residentia, hac probanda est per eum, qui se fundat in limitatione ista qualificata. Castrop, tamen fatetur non semper requiri exactam talis residentia probationem, sed sufficere aliqualem, g. si plenè probaretur, tempore proximè antecedente vacationem, Episcopum resedisse; cùd quod non praesumatur tunc mutatio residentia.

Questio 574. Qualis requiratur acceptatio, & in qua forma ea facienda?

R. Respondeo primò, acceptatio hac libera esse deber, & ideo nemo invitus eam acceptans tenetur; cùm sit gratia & beneficium, quod invito non datur. I. invito, ff. de reg. juru. prout multi Episcopi, ut ait Chok. hic gl. 21. n. 1. eam non acceptant propter onera præsertim residentia. Garc. p. 56. l. 11. 483. citans Gonz. gl. 58. à n. 1. Chok. loc. cit.

2. Respondeo secundo, debere eam fieri iuxta formam præscriptam in hac ipsa regula, quæ est de substantia hujus acceptationis; liquidem regula hac suum fert in fine decretum irritans, quod quodad omnes regula partes formam inducit. Corrad. l. 3. c. 6. n. 19, & inducta ad evitandas fraudes, quæ per Ordinarios committi possent in usu alternativa. Garc. n. 498. ex Fusco de visit. l. 2. c. 28. n. 32. Unde licet nemo præter Papam possit quicquam adversus hujusmodi decretum irritans attentare, adeoque nec formam per illud inducere, etiam in minimo, immutare, aut ei detrahere. Corrad. n. 20. Nihilominus nil vetat, quod minus in hoc negotio acceptationis, & ejusdem recognitionis, Datarius seu Prodatarius, & ad quem spectat, nomine Papa hanc acceptationem recipere & recognoscere, aliquid ex hujus forma rigore remittat, utpote qui ad hoc remittendum non censetur moveri, nisi ex voluntate Papæ, cuius ipse personam & vices in his beneficialibus amplissimas gerit, & cuius ipse, ut Gonz. apud Garc. n. 496. Caſſador. Caſſar. de Graffis apud Corrad. loc. cit. organum estmentis & vocis, ac proinde, si Datarius admitteret acceptationem alterativâ, non servatâ omnino dictâ formâ, utique valerer, & de ejus ad hoc facultate minimè dubitandum, ut Corrad. loc. cit. n. 24. Garc. cit. n. 496. citans Rot. in Salman. fructuum. 3. Januarii 1587. Unde etiam inferit Corrad. n. 24. quod si ex gratia omitti potest aliquid ex præscripta regula, multò magis id admitti debet, dum quandoque ipsa vix, aut omnino servari nequit. Inferit etiam cit. n. 24. quod perperam agant Episcopi, qui postquam ex gratia Datarii alternativam acceptârunt, non servatâ in omnibus formâ regula quod ad hoc, dein occurrente vacatione beneficij in mense vigore dictâ alternativâ alternato & Papâ reservato, qui alias esset unus ex 4 mensibus ordinariis, idem beneficium conferunt, prætextu nullitatis acceptationis alternativa, & recognitionis. Porro formulas in ius acceptationis alterna-